

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlközásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fil.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906, Április. 19.

16. szám.

Erdészeti internátus.

(Folytatás.)

Kimondtuk tehát a nagy szót, hogy az erdészeti internátusnak ha nem is a teljes felállítását, de legalább alapjainak lerakását azoktól, kiknek arra legnagyobb szükségük van, tehát maguktól az erdészeti alkalmazottaktól várjuk, természetesen egyelőre nyitottan hagyva azt a kérdést, hogy vajjon az ilyen internátus vagy esetleg idővel internátusok, egyaránt legyenek ugy a tisztviselők, mint az altisztek gyermekeinek menedékhelyei, vagy pedig itt is felálltassanak a mi társadalmunkban szinte nélkülözhetetlen válaszfalak.

Nem tagadjuk, hogy a szó, a melyet kimondtunk, merész, a terv pedig egyike talán a legnehezebbeknek. Ki is merjen gondolni arra, hogy egy testület, melynek egyes tagjai jóformán valamennyien a megélhetés gondjaival küzdködni s egész életévükön át sokkal több rossz, mintsem jó napot látnak, egy olyan intézményt alapítsanak és tartsanak fenn, a melynek fenntartásához nem ezrek, nem is százezrek, hanem talán milliók kellenek!

És mi ennek dacára sem mondunk le a terv kivihetőségéről s erős a hitünk, hogy komoly elhatározás és kellő kitartás mellett az keresztülvihető. Természetesen arra gondolni sem

lehet, hogy az ilyen nagy művet olyan könnyen és gyorsan lehessen felépíteni, mint például a hólyagot felfujni. A nagy alkotásokhoz, kivált ha azokat szilárdan akarjuk felépíteni, sok idő kell, melyet csak a lelkesedés, a buzgó és szorgalmas munkálkodás rövidíthet meg.

Az első tennivaló természetesen itt is a terv gondos előkészítése és csak azután foghatunk hozzá az alap lerakásához.

A mi tervünk egy olyan infézménynek a létesítése, mely lehetővé tenné eleivel talán csak kisebb, de idővel mindig fokozódó számú erdészeti gyermeknek iskoláztatás céljából egy közös otthonban való elhelyezését, hol azok nem csak gondos felügyelet alatt állanak, de részint teljesen ingyen, részint pedig aránylag csekély díjazás mellett élelemmel is elláthatók lennének.

Tegyük már most egy kis számítást arra nézve, hogy hozzávetőleg mennyibe kerülhetne például kerekszámban 100 gyermeknek az iskolai szorgalmi idő, tehát 300 nap alatt való eltartása.

Ismeretes dolog, hogy nagyobb tömegek élelmezése aránylag sokkal kevesebbe kerül, mint az egyeseké. Példa erre a katonaság, hol — mint tudjuk — az ugynevezett menázsipénz alig haladja felül a kenyérpénzzel együtt a 40 fillért s ebből ma már nem csak kenyeret és ebédet, de vacsorát és reggelit is kap a katona. Tehát átlag 40 fillérbe kerül egy felnőtt, hatalmas étvágyu ifju embernek egy napi élelmezése. Természetes, hogy ebből nem jut holmi nyalánkságokra, hanem csak nagyon egyszerű, de a

mellett kiválóan tápláló ételekre, de hiszen nem is akar az internátusból senki hizlaldát teremteni, a szegény sorsban felnőtt erdészeti altiszti gyermekek pedig rendszerint nem finyasak, hanem örömmel megelégednek az egyszerű testi táplálékkal is, kivált ha ezt szellemi táplálkozással fűszerezhetik.

A napi 40 fillérnek alapul vétele mellett kerülne tehát az iskolai év alatt egy gyermeknek a teljes ellátása 120 koronába, a mi száz gyermeknél 12000 koronát tenne ki. Ha ehhez hozzá vesszük a lakás bérösszegét és legalább két felügyelőnek a díjazását — utóbbiak esetleg nyugalmazott erdészeti altisztek, vagy esetleg nyugalmazott tanítók is lehetnek — s ezeket a költségeket 800 koronára tennők, a 100 gyermek teljes ellátása egy évben kerek 20000 koronába kerülne.

Ennek az összegnek megfelelő tőkével, tehát négy százalékos kamatozás mellett fél millió koronával kellene rendelkeznie annak az alapnak, mely egy 100 gyermeket magába foglaló internátust akarna fenntartani. Hát bizon ez sok pénz, óriási összeg, kivált ott, hol erre a célra még csak egy fillér sincs. Ha azonban addig, míg a kezdet nehézségei le lennének küzdve, a kiadások fedezéséhez bizonyos összeggel, például a felével hozzájárulnánk, annak a nagy tőkének már csak a fele kellene, már pedig azt hisszük, hogy az erdészeti altisztek ujjongva fogadnának egy olyan intézményt, hol gyermekük gondos felügyeléseért és táplálásaért nem kellene többet

fizetniök havi 5 koronánál, holott most még a legcsekélyebb számítással is legalább 20—24 koronát kénytelenek fizetni.

Ilyen módon tehát az alap évi kiadását tízezer koronára lehetne lepassztani, a melynek fedezésére mintegy háromszáz ezer koronányi tőke kellene.

Kérdés már most, hogy ezt a horribilis nagy összeget milyen utakon és módok mellett lehetne előteremteni. Hogy ezt a kérdést megfejthessük, első sorban számot kell vetnünk azzal, hogy hányan vannak azok, kiknek nem csak hivatásuk, de szent kötelességük lenne az erdészeti internátus magalapítása.

A földmívelésügyi m. kir. ministerium által kiadott évi jelentést véve alapul, ebben azt találjuk, hogy az erdőtörvény 17. §-a alá eső erdőbirtokoknál átlag 5800, a magán erdőirtokok szolgáltatában pedig ugyanannyi erdőőr van, ezek száma tehát összesen 11600: ezeken kívül pedig az erdőőrzésben még mintegy 8500 erdőszolga segédkezik. Ezek a számok tehát nyilván tanusítják, hogy meghaladja a huszezeret azok száma, kik hazánk erdeinek őrzésénél szorgoskodnak.

Fel kell tételeznünk, hogy ezek valamennyien mérlegelni és felfogni képesek az erdészeti internátus intézményének nagy horderejét s készek annak megalapításához hozzájárulni, de nehogy vérmes reményeket táplálóknak lenni látszassunk, a huszezer alkalmazottnak csak a felét vesszük számításunk alapjául, tehát tízezer erdőőrt.

A dal hatalma.

Kronikus írás a XVII. századból. «Függeten Magyarország» után.
— Írta: Koncz Ákos. —

Debrecen sz. kir. város leveles fiókjában találtam azt az írást, melyből ezt a történetet kibővígészttem. Régi történet s ha foszló papíron nem olvastam volna, magam is azt hinném, hogy az egész história nem egyéb mesénél... Így azonban, habár tettem is a sovány történethez egyetmást, a magja igaz, s nem lesz érdektelen elmondani annak a szép leánynak a történetét, kinek tragédiájában olyan nagy szerepet játszott ezelőtt majdnem négyszáz esztendővel a dal...

Csorba László uram főbirósága idejében, 1586.

november 22-én, a tiszteletes tanács deliberátumra gyűlt össze. Künn komor, esős idő volt s a fűtetlen szobában ugyancsak felfért a nagy galléru szenátori köpönyeg. A szenátusban ott ültek: Kabay Ferenc, Tóthfalussy Antal, Báthory Mátyás, Vállas Gergely, Szegedy András. Borbély András, Nagy Gáll István, Szentpály Balázs és Csanády János szenátor urak, szörnyű komoly ábrázattal s mindegyikükön meglátsozott, hogy szivesebben ülnének otthon a bubos-kemence mellett, élete párjuk közelében. Kemény diót kellett nekik a mai napon feltörni, amennyiben egy viruló hajadon felett jöttek össze itélkezni.

Mikor Csorba László főbiró uram elfoglalta a nagy széket, oly csend lett a teremben, hogy szinte félelmes volt. Mindenki a főbiróra nézett, kinek szomorú arcán a lelkében forrongó indulatok nem hagytak nyomokat. Pedig iszonyu vihar dult a főbiró szívében, amennyiben a szép vádlott közeli rokona volt. Főbiróné asszonyom erősen sarkalta is az urát, hogy az investigatió előtt mondjon 'e tisztségéről, de Csorba

Az előbb feltüntetett háromszázezer koronányi alap létesítéséhez a tizezer alapítónak egyenkint harminc koronával, tehát havonként 2 korona 50 filérrel kellene hozzájárulnia. Ez bizony elég csekély összegnek látszik így az első tekintetre, de ismét elég nagy, ha azt vesszük, hogy az erdőörök évi javadalmazásának 4—5 százalékával felér.

Ki mondja azonban, hogy az erdészeti internátus alapját azonnal, egypár hónap alatt kell megteremteni? Erre gondolni sem lehet, mert hiszen már annak is örülhetnének, ha az eszmét legalább egy év leforgása alatt közismertté tennünk és azt megkedveltetnünk sikerülne. Magának az alapnak a létesítése tehát legalább 3—4 évi időt venne igénybe s így a harminc korona adomány ugyanennyi időre is megoszolnék s egy évben nem lévén több 10 koronánál, ezt a csekélységet valóban még a legszerényebb viszonyok között élő erdőőr is minden nagyobb megerőltetés nélkül elszenvedhetné.

Ilyen módon minden idegen segítség igénybevétele nélkül meg lehetne teremteni a legszükségesebb alapot, a melyen azután már vigan lehetne tovább építeni, mert hiszen annál az eszménél, hogy csak száz gyermek részére állítsunk fel internátust, még korán sem szabad megállapodnunk, holott százai és százai várnak az ilyen nemes célu intézmény jótéteményeire.

Azzal ugyanis, hogy az erdőörök a fentírt módon hozzájárulnak az alap létesítéséhez, még nem meritették ki összes kutforrásaikat.

(Folytatása következik.)

Járásiak mozgalma.

A járási kartársak által államosítás s illetve helyzetük javítása céljából indított mozgalom nagy hullámverése az utóbbi időben teljesen lepihenni látszott s csak itt-ott jelenik meg a sima felületen egy—egy fodrocscsa, mely annak egyhanguságát megbomlasztja.

Az egész dolog kezd szinte titokzatossá válni, mintha csak valami nagy meglepetés készülne. A mozgalom vezetője vagy vezetői eltekintve attól a legutolsó felhívástól, mely a Budapestre való felrándulásról és a földművelésügyi m. kir. minister ur Ó nagyméltósága elé járulandó küldöttséghez való csatlakozásról szól, teljesen hallgatnak, nem is szólva arról, hogy a megszerkesztett emlékiratot a lehető legnagyobb szorgoskodással és aggodalommal rejtegetik a nyilvánosság előtt s lapunk szerkesztőjének ama levelét, melyben az Emlékirat egy példányának ismertetés céljából való megküldését már hetekel ezelőtt kérte, még csak válaszra sem méltáttak. Egyszerűen úgy tettek velünk, mint a kifacsart citrommal szokás. Ez pedig nagy mulasztás és hiba, nem azért ugyan, mintha az ilyen elbánás lapunknak és szerkesztőjének ama forró és meleg érdeklődését, mellyel a járási kartársak személye és közügye irányában mindenkor viseltetett, képes lenne lelohasztani, mert mi ezeket irányukban a jövőben is — talán még fokozottabb mértékben is, mint eddig — megtartjuk szívünkben, hanem inkább azért, mert ha az emlékiratnak esetleg még némi hiányai vannak, lett volna még mód és alkalom azoknak helyreütésére.

Arról nem akarunk sok felesleges szót szaporí-

László az igazság embere volt s nem akart olybá feltűnni, mintha nem volna bátorsága ítéletet mondani bűnökkel vádolt rokona felett.

A bíró intésére megnyílt a tanácsterem ajtaja és négy fegyveres porkoláb között belépett Maróthy Eszther, a vádlott leány. Szébb teremtés nála nem igen fordul meg a tisztos szenátus előtt. Nem csoda tehát, ha Nyéregjártó István, a kis nótáriust, úgy rajta feledte szemeit, hogy talán ítélet napig elnézi a leányt, ha a főbíró meg nem szólal stentori hangján. István ijedten kapott a füle mellett nyugvó ludtollhoz s gyorsan kezdte rovatni a máig is meglévő protokollumba a szép leány vallomását.

— Szörnyű bűnnel vádolnak leányom, — kezdé Csorba László főbíró uram. — Nem kevesebb a bűnöd, mint az, hogy elakartad veszteni vőlegényedet, Mihók Bencét, akinek szerelmet hazudtál. Tanuk állítják, hogy mérget keverlél italába s dalolva kínálád meg a halált adó itallal. Vőlegényed csakis erős természete mentette meg a biztos haláltól. Szégyent hoz-

tál bűnöddel családod ejére, te pedig hóhér kézre kerülsz s emlékezeted is meggyalázott lesz az emberek előtt.

De nehogy azt hidd — folytatá a bíró — hogy kihallgatás nélkül mond ítéletet bűnöd felett a tiszteletes, nemes tanács — add elő védelmedet. Szavaid az igazság szavai legyenek, hogy legalább a lelken künyörüljön a Mindenható Isten, kinek szent törvényét megvetetted.

Maróthy Eszther éjsötét szemeivel végig nézett a tiszteletes gyülekezeten s esküre emelve kezét, csak ennyit szólott: Isten a tanum, hogy ártatlan vagyok. Ártatlan vagyok, hiszen most is szeretem Mihók Bencét. Az italban, melyet kérésére adtam, nem volt mérreg, hiszen enyelegve kért, hogy igyam borából, ittam és semmi bajom sem lett attól. Midőn szomját enyhítette, még sokáig beszélgettünk egymással s ő csak akkor ment el midőn leszált az est . . . Még azután több helyen megfordult, Galambosékhoz is beszólt s váltott egypár szót Galambos Annával is, aki mindig

tani, hogy sokhelyütt rosszalják a mozgalom vezetőinek azt az eljárását, hogy az Emlékirat megszerkesztését nem lapunk szerkesztőjére, hanem az ügy iránt a hozzá méltó melegséggel alig viseltető idegenekre bízta, hanem igenis van szavunk ahhoz, hogy ezt az eljárásukat igazolandók, az Emlékirat megszerkesztésére vonatkozó ajánlatunkat hamis színben s olyannak igyekeznek feltüntetni, mintha mi abból jó üzletet akartunk volna csinálni.

Az alsó-árpási kerületi kartársaknak ugyanis azt írta a mozgalom vezetője, hogy mi az Emlékirat megszerkesztéséért 300 koronát kértünk, de elmulasztotta megírni, hogy ezért az összegért mi mindent vállaltunk magunkra. Elvállaltuk ugyanis — mint azt már lapunk 14-ik számában a szerkesztői üzenetek rovatában Orend János tisztelt kartársunknak megírtuk — nem csak magát az Emlékirat megszerkesztését, de egyuttal annak kinyomatását is, valamint ingyenes szétküldését százat meghaladó példányban olyanok részére, kiknek nem csak teljes belepillantást kell engednünk az egész mozgalomba, de a kiktől annak hathatós pártfogását is várhatni lehetett volna. Szóval olyan kötelezettségeket vállaltunk, a melyek teljesítése mellett minden valószínűség szerint — eltekintve a hetekig vagy talán hónapokig tartó sorvasztó munkától — ráfizettünk volna. Ilyen körülmények között tehát nyilvánvalóan nem a haszonlesés, hanem az ügy szeretete vezérelt akkor, midőn az Emlékirat megszerkesztésének valóban tág ismereteket és sok körütekintést kívánó nehéz munkájára vállalkozni akartunk. A saját igazolásunkra most egyelőre csak ennyit kívánunk megjegyezni, a többi pedig akkorára tartjuk fen magunknak, a mikor majd az elkészült Emlékirat leple lehull s megláthatjuk annak tartalmát és értéke szerint mérlegelhetjük becsét.

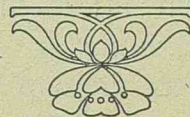
A mozgalom vezetője Orend János kartársunkhoz írt s kezeink közt levő levelében többek között még ezeket is írja:

»A mi kedves szerkesztő urunk azt sem írja ki lapunkban a mit beküldök.«

Valóban nem tudjuk hirtelenében, hogy a »kedves« jelző őszinte szívből, vagy gonosz célzattal került-e az idézett sorokba, annyit azonban tiszta lelkiismerettel állíthatunk, hogy az azokban foglalt állítás — enyhén szólítva — nem felel meg a valóságnak. Annyit el ismerünk ugyan, hogy a mozgalom vezetőjének leveleit nem közöltük szóról-szóra, úgy, a hogy azokat hozzánk beküldte, ennek azonban egyszerű oka az volt, hogy irányát nem találtuk a szó szerint való közlésre alkalmasnak s így magának a tartalomnak megtartása mellett kénytelenek voltunk azokat a helyes írásnak és írálynak megfelelően átalakítani.

Fentebb idézett levelében azt is igéri a mozgalom vezetője, hogy az összes bevételekről és kiadásokról a küldöttség előtt fog elszámolni. Ez véleményünk szerint nem helyes eljárás, mert a költségekhez számosan járulhattak és bizonyosan hozzá is járultak olyanok is, kik a küldöttségnél képviselve nem lesznek s így az elszámolás módjáról tudomást sem szerezhetnek. A mozgalom vezetője a hozzáérkezett összegeket lapunkban nyugtázta s így az azok hováfordításáról szóló elszámolásnak is ebben van a helye s ezt teljes joggal is követelhetjük tőle.

A mozgalom vezetőjének figyelemmel kell lenni arra, hogy bár önként, igaz lelkesedéssel magára vállalt s mindenesetre csak elismerést érdemlő bizalmi tisztsége súlyos kötelezettségekkel is jár s tisztjét csak akkor teljesíti hozzá és az üggyhez méltóan, ha azoknak mindenkiben pontosan megfelel.

incselkedett vele. De miért is vesztettem volna el Bencét? Én gazdag vagyok, ő szegény; az én családom nemes, az övé nem, szüleim akarata ellenére választottam őt a szegényt, akinek nincs egyebe a becsületénél. Igaz, hogy dalolva adtam neki kedvenc poharába a piros bort, de egyéb semmi sem igaz abból, amit rám fognak. Ugy áldjon meg engem a Mindenható Isten, a mint igazat beszélek . . .

— Bence is ellened vallott, — szólt komolyan a főbíró — és téged gyanúsít . . .

E vádra Maróthy Eszther felsikoltott s ájultan omlott össze a tiszteletes tanács előtt. Nosza lett erre riadalom. A tisztas urak felugráltak a nagy asztal mellől, István jegyző meg a felcserért szaladt. Mikor aztán a segítség megérkezett, úgy félóra múlva ismét ott állott a halott halavány leány bírái előtt.

Bence nem vallott a menyasszonya ellen s a főbíró is csak azért mondta ezt Eszthernek, hogy igaz vallomásra bírja, ha csakugyan ő lenne a bűnös. Sőt Bence kétségbe esve kereste az igazságot, csakhogy

menyasszonyát tisztára moshassa a gyanutól. Bence sejtette, hogy Galambos Anna kevert mérget az italába, de nem mert biztosat mondani, mert félt hogy nem tud bizonyítani.

A vallatás további folyamán Eszther álhatatosan tagadott. A szenátor urak megvoltak győződve, hogy a leány ártatlan. Csakis Pokol Tera, egy hamis tanu vallott ellene, aki azt állította, hogy őt is felkérte Eszther mérgezésre.

A vallomás a tanu kihallgatás után Eszthert visszaküldték börtönébe és a tanács apróra-cseprőre egybevetette a hallottakat s már éppen a deliberátumot akarta kimondani, midőn felszakadt a tanácsszoba ajtaja és szétbontott hajjal, villámló szemekkel Galambos Anna rontott be azon. A tiszteletes tanács tagjai ijedten ugráltak fel az asztal mellől s jó idő telt bele, míg a berohanó porkolábok megtudták fékezni a dühöngő leányt.

. . . Majd magához térvén a leány, imígyen adta elő vallomását: Nem Eszther, hanem én adtam

Vadászati dolgok.

Tilos vadszállítás. A belügyminister a Háromszékvármegye területén renkívül elharapódzott orvvadászat mggátolása céljából vadszállítási tilalmat léptetett életbe a vármegye területén. Ennek folytán a kereskedelmügyi minister rendeletileg felhívta a magyar királyi államvasutak és a sárrét—kovásznai h. é. vasutak igazgatóságait, hogy a vármegye területén levő állomásait utasítsák, hogy vad-szállítmányokat csakis az 1883. évi XX. törvénykikk 38. §-ában előirt és a vad jogos szerzését bizonyító igazolványok előmutatása mellett vegyenek fel. Ez mindenesetre helyes intézkedés, de szerény véleményünk szerint csak olyan, mint az eső után a köpönyeg. Nem az elharapódzott orvvadászat ellen kellene intézkedéseket tenni, hanem a vadászati törvényt olyan módon megváltoztatni és szigorítani, hogy az orvvadászatnak az elharapódzása váljék lehetetlenné. Az, hogy az orvvadászok el nem szállíthatják s a távol idegenben nem értékesíthetik a jogtalanul szerzett vadat, még nem eléggé alkalmas eszköz arra, hogy maga az orvvadászat megakadályoztassék, hanem az ilyen intézkedés csak arra jó, hogy a jogszerű vadászok is a jogos tulajdonukat képező vadjaik elszállításánál zaklatásoknak és kellemetlen utánjárásoknak legyenek kitéve. Próbálják csak az orvvadászatot a vadászati törvény határozmányai alól kivonni és alárendelni a büntető törvénykönyv szigorubb megtorlásainak, akkor csakhamar meg fog apadni az orvvadászok száma.

a mérget Mihók Bence poharába . . . Szerettem, lángoló, emésztő szenvedélylyel, de ő nem akart meghallgatni . . . Csaltam csalogattam tüzes csókkal, forró öleléssel, de ő kinevetett s azt mondotta, hogy kezét, szivét eligérte Eszthernek. Ekkor elhatároztam, hogy ha az enyim nem lehet, nem lesz az Esztheré sem . . . Behívtam tehát őt egy szóra, megkínáltam egy pohár borral, melyet csak azért ivott meg unszolásomra, hogy mielőbb szabaduljon tőlem.

Mikor meghallottam, hogy a méregtől nagy beteg lett Bence, ujjongtam örömben . . . Azután jött az éj és én nem tudtam nyugodni . . . Kinyitottam ablakomat, azt hívén, hogy a hideg levegő lecsendesít . . . Amint így az éjbe néztem, egy szomorú, bánatos dal hangzott fel a kert alján, az a dal, melyben oly keservesen sir a leány elhalt kedese után. A dal hallatára sietve tettem be ablakomat, párnáim közé furtam fejemet, de hasztalan . . . Az a szomorú nóta mindig a fülemben csengett s mikorára megvirradt, azt hittem megőrültem, . . . Én . . . igen, én vagyok a gyilkos,

Hasznos tudnivalók.

A trágyalé értéke.

Az istállótrágya, a mint tudjuk, az állatok híg és szilárd ürülékének keveréke az alommal. Az istállótrágya értékesebb részét képezi a híg ürülék, mely nagymennyiségű nitrogént, aránylag sok káliót és kevés foszfort tartalmaz. Tehát ezt a híg ürüléket lehetőleg mennél tökéletesebb módon fel kell fogni és igyekezni kell arra, hogy annak értékesebb részeiből minél kevesebb menjen veszendőbe. A híg ürüléket igen sok esetben azonosítják a trágyalével, pedig tévedés az.

Ott, a hol a trágyát okszerűen kezelik, rendes viszonyok között trágyaléről nem beszélhetünk, legfeljebb tartós esőzésekkor a trágyatelepre hulló és a trágya által fel nem szivott esővizről s a trágyából esetleg kimosott oldható alkatrészekről is. A mint nem azonos a híg ürülék és trágyalé összetétele, ugyanugy nem egyenlő azok értéke sem. A trágyalének az értéke annak összetétele szerint váltakozik.

Stutzer, a ki 57 trágyamintát vizsgált meg s a trágyalében foglalt nitrogén kg.-t 1.40 kor., a káliét pedig 24 fillérrel számította a 7 legjobb minte értéke 1000 literenként 9.06—16.30 kor. közt váltakozott. A trágyalé mintákat az istállóban levő trágya gödrökből vette. Ha a trágyaléhez még esővíz kerül, akkor annak értéke természetesen csökken, pl. az egyik trágyalé értéke 7.40 kor. volt, esővíz jutván hozzá, értéke 1.84 koronára csökkent.

A kezelés tehát nagy befolyással nem volt a trágyalé értékére. Negyvenöt különböző származású trágyalének 1000 literje 11-szer 6 koronánál nagyobb értékű volt, 9-szer 3.66—4 kor. között 14-szer 3.60—1.20 kor. között váltakozott.

méltó a hóhér kezére. Ne vegye be lelkemet az ég és szórjátok szét poromat, hogy ne találjon siromra soha senki . . .

Itt elfúlt a leány szava, majd felsikoltva kacagni kezdett oly rémesen, hogy a szenátorokon végig futott a hideg . . . Azután elkezdett táncolni, a szétbontott hajából kihullott virágokat szerte dobálta, még egyszer felkacagott s holtan terült el a gyülekezet színe előtt.

A deliberátumra nem volt semmi szükség . . . Galambos Annát kivítették és Csorba László főbíró uram a szenátorokkal testületileg ment le a börtönbe, hogy kiszólítsa az ártatlan leányzót. Akkorára már Mihók Bence is megkerült s szerelmes szavakkal vigasztalta bajba került, de szerencsésen megszabadult menyasszonyát . . . Pár nap múlva megtartották a lakodalmat és a kiállott szenvedések után boldogan éltek sokáig.

Ki danolt ott a kert ajlán? Soha sem tudódott ki, de a szivreható dal, mely az éj csendjében felhangzott, megmentője lett Eszthernek s visszaadta őt a boldogságának, melyet igazán megérdemelt . . .

A trágyalevet tehát, ha meg akarjuk óvni, okszerűen kell kezelni a gazdáknak, mert nem mintegy, hogy annak értéke 16 korona-e vagy 1 korona. A trágyalevet kezeljük okszerűen, óvjuk meg minden nagyobb veszteségtől. A trágyalé értékét tetemesen nevelhetjük foszfortartalmának növelésével, a mit a foszfort tartalmazó konzerváló szerekkel érhetünk el.

Váratlan zsákmány.

Elő-Indiában két szenvedélyes vadász a napokban azzal a célzattal indult vadászatra, hogy a velszi hercegnek valami nemes vadat lőjjen.

Egy folyópart napsütötte homokján igyekeztek felfelé, magas sziklafalak között, míg egyszer csak elzárta utjukat egy keresztben álló sziklafal. Hogy tovább mehessenek, fel kellett mászniuk a sziklák kiálló csúcsain, a mi nem ment nehezen. Alig értek a sziklafal fedelére, egy nagyobb nyilást vettek észre, mely mögött barlangot véltek.

Az egyik vadász már éppen be akarta dugni a fejét a nyíláson, amikor észrevette, hogy a nyíláson valami kigyó farkához hasonló állati test lóg ki. Elkezdtek kifelé huzni és csakugyan egy még mélyen alvó fiatal óriáskigyót fedeztek fel. Óvatosan kötelet kötöttek a nyakára, hogy élve kerítsék hatalmukba a hullót.

Az eredmény sokkal nagyobb lett, mint remélték, mert a barlangban lévő fészekben hat kis kigyó volt, amelyek közül ötöt elfogtak, míg a hatodik elmene-kült. A kigyó család feje valószínűleg zsákmányért leselkedett valahol s így nem tudta megakadályozni kicsinyei elrablását.

Ezek a »kicsinyek« különben 8—10 láb hosszú kigyócskák voltak, melyeket a két vadász boldogan szállított haza biztos helyre.

Acetilenfény a kertészetben. Az utóbbi években a kertészet művészete oly gyors léptekkel haladt előre, hogy a mult generáció kertészei bámulattal tekintének az általuk nem is remélt eredményre. Hűvelyes veteményeink sokkal táplálódabbak, gyümölcseink sokkal izletesebbek, virágaink sokkal színpompásabbak. Észszerűen berendezett üvegházaink segítségével mindenféle gyümölcsöt sokkal előbb tudunk megérlelni, mint maga a természet. Azonkívül alig tíz éve egy leleményes kertész bizonyos szert talált fel, mely meg-gátolhatja a növénynek túl magas növeését, miáltal a kertész teljesen áttekintheti és figyelemmel kísérheti birodalmát. Bámulatokat keltő eredményeket értek el az Egyesült-Államokban a fény felhasználásával. A virágokat acetilen-fénybe állítják, mert ennek a fénynek hatása sokkal erősebb és hathatósabb minden más fény sugárnál, sőt majdnem megközelíti a

napfényt is. — Bebizonyult, hogy a retek, ha nappal napfénynek, éjjel pedig acetilen fénynek volt kitéve, 137 grammot nyert súlyában. Az angol kertészeti társaság most az acetilen-fénynek ezt az áldásos hatását a gazdasági téren is érvényesíteni akarja s elhatároztal, hogy egy kiterjedt kísérleti állomást szerel fel.

Levelezés.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Kérem sziveskedjék lapjába kitenni hogy legyen türelemmel minden szaktárs körülbelül május hó 6-án fogunk felutazni B. pestre de ez a terv még változhat május hó 1-ső napján értesitem az érdekelt szaktársakat pontosan hogy mikor lesz a találkozás és hogy hollesz igyekezzék minden szaktárs a képviselőket megnyerni ügyünk pártolásához az Emlék irat 200 példányban ki van nyomva és ami belesz terjesztve az lesz írva és 2 darab kimutatás lesz mellékelve az egyik az erdő területek menységéről a másik az erdőörök számáról ez a 2 darab kimutatás csak két példányba lesz leírva a mely a minister ur! ő nagyméltóságának lesz átadandó. —

A szerkesztő ur! leveleit leszek bátor a szaktársaknak bemutatni hogy az állításom ne legyen hamis. veszprém 1906 április hó 14-én

üdvözlettel,

Sticz László járási erdőőr.

A levél küllapján a következő sorokat találtuk:

„Budapesten fogom az emlék iratot szétszítani és szét küldeni addig nem fogok küldeni sehová egyszerre fogjuk meg huzni a harangokat. — az emlék iratot amidőn meglett szerkesztve elvittem egy erdő tiszt urhoz és igen keveset javított benne azt jónak találta.“

Eddig szólt a közlemény, melyet sajnál atunkra csak akkor vettünk kézhez, midőn mostani második cikkünk már ki volt nyomva s így azon mit sem változtathattunk. A levelet itt azért közöltük szószerint úgy, a hogy írva van, hogy igazoljuk magunkat beküldő ur ama panasza ellen: miért nem közöltük előbbi leveleit úgy, a hogy azok írva voltak. Azt az eljárást, hogy a már kinyomott emlékiratot csak Budapesten kívánja bemutatni, a legnagyobb mértékben helytelenítjük, mert azt hisszük, hogy azoknak, a kik a küldöttségben részt venni szándékoznak, már előre látni kellene a mit fel akarnak terjeszteni, mert így kényszer helyzetbe jutnak s úgy szólván kénytelenek zsákban macskát árulni.

Nyilvános nyugtázás. Kelemen István alsó-lendvai kartársunk köszönetét fejezi ki a szelistyei (Szebenmegye) m. kir. járási erdőgondnokságnál alkalmazott Farkas Izsák, Stroia Jeromos, Bratu János és

Bratu Márton kartársaknak azért a készségükért, a mellyel Budapestre való felmenetele költségeihez hozzájárulni szivesek voltak. Egyben újból felhívja a zalavármegyei kartársak figyelmét a lapunk 14-ik számában közölt felhívásra.

Gyilkos szakiskolai növendék. Rémes és szinte hihetetlen hírt olvastunk a fővárosi lapokban. Hír szerint ugyanis Kádár Károly kiszolgált csendőr és a királyhalmi szakiskola növendéke vadállatias kegyetlenséggel gyilkolta le a szegedi tanyákon lakó Kardos Vilmos kereskedőt, ennek áldott állapotban levő nejét, Forró Mária 19 éves cselédet pedig, ki urnője védelmére sietett, halálra sebezte. Borzasztó tettét állítólag azért tette, hogy Szabadkán lakó nejének az ünnepek alkalmából ajándékot és pénzt vihessen. A magáról megfélemezett rablógyilkost, ki menekülni próbált, Szabadka közelében elfogták a pusztázó hadnagyk.

Kártyapárti halálra. Varsóból jelentik, hogy Theodorov gróf bálján Rideczki és Komorovszky lengyel nemesek összevesztek, mire elhatározták, hogy nyomban elintézik a lovagias ügyet, még pedig úgy, hogy kártyázni fognak és a vesztes köteles lesz azonnal öngyilkossá lenni. Bevonultak egy mellékterembe és lejátszották a végzetes pártit. Komorovszki vesztette el a játszmát, amelynek befejezésével revolvert vett elő és egy vidám keringő hangjainál föbe lőtte magát.

Életunt urileány. Nyitráról jelentik: Maninay Józsa, egy dúsgazdag körösnéki földbirtokos leánya a Nyitra folyó partján revolverrel halántékon lőtte magát és esése alkalmával a folyó egyik ágába zuhant. Anyja a lövés zajára segítségért kiáltott és sikerült is a leányt a vízből kimentenie. Orvosi vélemény szerint a leány alig lesz az életnek megmenthető. Tettének okául azt mondják, hogy a leány egy színészbe volt szerelmes.

Leányrabló legények. Temesvárról jelentik, hogy Odadzsián Baptista nevű temesmegyei parasztgazda Zsivána nevű 18 éves leányát elrabolák. A leány estefelé a mezőről igyekezett haza, mikor eléje vágatott kocsin Dimitrijevicz Nesztor, Aposztolov Frigyes és Trifunac Sebő, a leányt lelövélssel fenyegették, majd felkapva a kocsira, Számosra hurcolták, hol egy ismerősük házában elrejtették. A leányrabló legényeket a csendőrség elfogta.

Huszonhat ember gyilkosa. New-Yorkból jelentik: Idaho északamerikai állam volt kormányzójának meggyilkolása ügyében megindított bünpör számos letartóztatáshoz vezetett. Ezek között van a bányamunkások nyugati szövetségének elnöke is, névszerint Moyer, aki szintén egyszerű bányász. A letartóztatottak egyike, Orchard már beismerő vallomást is tett. Ez azt állítja, hogy Moyertől és a szövetség más tisztviselőitől összesen 39.000 dolárt kapott Steunenberg elnök meggyilkolásáért. Idaho állam mostani kormányzója nem hozta ugyan még nyilvánosságra Orchard

teljes vallomását, annyit azonban elárult, hogy eddig már 26 gyilkosságról tett vallomást. A bányászövetség tisztviselői, akiknek pompásan berendezett lakásaik voltak, nagyban üzték a gyilkosságokat. Orchard a többi közt azt is vallotta, hogy bizonyos helyeken bombák vannak elrejtve. Egy ilyen bombát tényleg találtak is már, még pedig annak a háznak udvarán, ahol a denveri legfelsőbb törvényszék egyik bírása lakik.

Szerencsétlenség egy vadászaton. Csáktornáról jelentik: Both János, gróf Festetich Jenő uradalmi erdőőre a tótfalusi erdőben vadászott Iváncsi György földmivessel, miközben Both fegyvere elsült és Iváncsit találta, aki nyomban meghalt. Egy sörét a szerencsétlenül járt ember szívébe furódott és ez okozta rögtön halálát. Both azonnal jelentkezett a hatóságnál, ahol letartóztatták.

Ledobták a robogó vonatról. A Nagyváradról Arad felé robogó személyvonaton, mint nagyváradi levelezőnk írja, rémes eset történt. Sütő Sándor nagyszalontai dúsgazdag vállalkozó Váradról utazott hazafelé. Másod osztályu kocsiba helyezkedett el, ahol három elegánsan öltözött férfi kártyázott egy felborított kufferen. Csak amolyan szelid kalábriász járta. Füllérekbe ment a játék, meglehetősen jókedvvel is, úgy, hogy Sütő maga ajánlkozott negyediknek. A partnerek, miután bemutatkoztak, az egyik csanádi szolgabírónak, a másik kettő aradi vasutasnak mondotta magát, szívesen fogadták be a jövevényt. Egy-két osztás után azonban a szolgabíró urnak akadt egy életrevaló indítványa:

— Nem urnak való e za szatócs-játék. Fordítsuk ferblire!

A barátai örömmel üdvözölték az ötletet, s hosszú huzódás után a vállalkozó is hajlandó volt a nemzeti csöndesre. Sütő Sándor eleinte roppant szerencsével játszott. Két-háromszáz korona volt a nyeresége. Egyszer azonban fordult a kocka, s mire a vonat a cséffai állomásra ért, ezer koronát meghaladott a vesztesége. De valahogyan, bizonyos jelekből észrevette, hogy hamis-kártyások dőlőjába került. Lecsapta a kártyát, s vad haraggal ugrott fel a helyéről:

— Hítvány gazemberek vagytok! Kifosztottatok!

A vállalkozó beszólította a kalauzt, s közölte a vele történeteket, aztán kérte, hogy a legközelebbi állomásig keressen a számára más szakaszban helyet. Majd ott jelentést tesz a csendőröknek. A kalauz eltávozott, s alig hagyta el a kocsit, a három partner a különben hatalmas erejű Sütő Sándorra vetette magát. Bottal ököllel ütötték, azután ledobták a robogó vonatról. Egy utas a töltésről alázuhanó emberi testet látva, megrántotta a vészféket. A vonat megállt: majd visszatolatták arra helyre, ahol Sütő eszméletlenül, összetört tagokkal hevert. Mig az áldozatot a vonat-személyzete fölszedte, a kártyások futóra vették a dolgot. Neki a szántóföldeknek, az utasok, a vasutasok utánuk. Egy dülő úton aztán két csendőr jött szembe, s a menekülők egyikét letartóztatta. A másik kettőt a

nagyvárad rendőrök fogták el. Mind a három notorius hamis-kártyás. Utazás közben szokták kifosztani az áldozatokat. Sütő Sándort hazaszállították Nagyszalontára. A szerencsétlen embernek a jobb karja és jobb lába eltört. A hamis-játékosokat a nagyvárad ügyészséghez kísérték.

Haleső. Rendkívüli természeti tűnemény híre érkezik az ausztráliai Brisbane városból. Queensland államban ugyanis az elmúlt héten erős vihar tört ki és eközben kis halak hullottak alá a földre. Az egész terület $1\frac{1}{2}$ —3 hüvelyk nagyságú halakkal volt beborítva. A szakértők megállapították, hogy a halak édes vízből származnak és valószínűleg úgy kerültek a levegőbe, hogy a vihar valamelyik folyóban vízforgatagot korbácsolt fel és ez az apróbb halakat magával sodorta.

Kigyulladt petróleumforrások. Pár hét előtt érkezett híre Amerikából annak, hogy Kanisál, a Caney bányaváros közelében levő petróleumforrások kigyulladtak. A borzalmas tűzvész több mint 6 hétig tartott és csak most sikerült — mint New-Yorkból jelentik — a kanisai petróleumtűzet óriási fáradtsággal elfojtani. A forrás a Cherokee indiánusok területén van és környéke nagyon termékeny. Kiaknázásához ez év elején fogtak hozzá, de a munkát félbe kellett szakítani, mert február 23-án egy hatalmas vihar alatt meggyulladt a kiömlő gáz. A mérnökök és munkások még ideje korán elmenekültek és emberéletben egyáltalán nem esett kár.

Testvérgyilkosság. Todaska Prekup és Tanasze kosnai lakosok ösztől fogva haragosai egymásnak. Apjuk s a rokonság békéltetése mit sem használt, a két testvér minden alkalommal egymás ellen tört. A napokban nővérük lakásán véletlenül találkoztak, mire heves szóváltásba keveredtek. Prekup egy darabka fával megütötte öccsét és ezzel hazafelé indult. Tanasze nem szólt semmit, csak befordult egyik szomszédjuk lakására s leemelte a gazda töltött fegyverét s bátyja után sietett. Amikor 15 lépésre megközelítette, rákiáltott: »Állj mert lövök.« Abban a pillanatban eldőrdült a fegyver s Todaska testébe 13 nyulsórét hatolt. A haragos testvér nemhogy segélyére sietett volna testvéreinek, hanem még ráduplázott, mire az összessett. Todaska Tanaszet letartóztatták.

Szomorú statisztika. Lapunk múlt számával annak további küldését 62 olyan olvasónknál voltunk kénytelenek beszüntetni, kik bár a lapot féléven át, sőt azon túl is elfogadták, az előfizetési díjat számtalan kérés és figyelmeztetés után sem küldték be a lap kiadóhivatalának. Az ezeknél kintlevő követelésünk 450 koronánál is többet tesz ki. Ugy ennek az összegnek, valamint 42 régebbi hátralékosunknál kint lévő 400 koronányi hátralékos előfizetési díjnak a beszedésével s esetleg bírói uton való behajtásával a »Szászsebesi ipari és gazdasági hitelszövetkezet« biztuk meg, reméljük azonban, hogy az illetők becsületbeli kötelességüknek fogják ismerni tartozásuknak békés uton való kiegyenlítését s nem fognak kényszeríteni a nekünk is, nekik is egyaránt kellemetlen peres eljárásra.

Szerkesztői üzenetek.

Ratimonszky Gábor urnak. Molnos. A már kidolgozott szolgáltatási pragmatika arról is intézkedik, hogy az altiszteknek az őket megillető címzés és megtiszteltetés megadassék s így ennek a kérdésnek a megoldása csak rövid idő kérdése. Egyéb-

ként minden életre való eszmével nagyon szívesen foglalkozunk, hiszen ez a hivatásunk. Természetes, hogy mindig könnyebben érünk célt, ha támadás helyett a kérés terén maradunk, mert ez van hivatva részünkre a jóindulatot biztosítani. **Stubenvöl Rezső** urnak. Barátfalu. A vadőr esküteleire csak akkor lesz bocsátva, ha nagykorú és büntetlen a fegyvere pedig adómentes. A vadőrnek sem a jogait sem a kötelességeit törvény vagy szabályrendelet nem szabályozza; erre vonatkozólag egyébként már legközelebb kimerítő cikket fogunk írni.

A kiadóhivatal postája.

Neznik István urnak. Óviz. A címet ügizati ottuk. **Jauch Ferenc** urnak. Mánfa. A 6 koronát köszönettel vettük. **Oltyán László** urnak. Felmér. Az Évkönyvre beküldött 2 koronát átszámítottuk a lap előfizetési díjába s így előfizetése szeptember végeig rendezve van. **Zecha Jenő** urnak. Diós-Jenő. Az új álláshoz sok szerencsét kívánunk. Előfizetése május végén jr lée.

Hirdetések és pályázatok.

Pályázat erdőőri állásra.

105—1906. sz.

Dobsina r. tan. város erdőőri állásra pályázatot nyit. Az erdőőr javadalmazása:

1. 600 kor. fizetés utólagos havi részletekben.
2. 60 kor. évi lakpénz előleges $\frac{1}{2}$ évi részletekben vagy természetbeni lakás a város választásához képest.
3. 45 kor. évi lakbér pótlék, mely természetbeni lakással is jár.
4. 2 drb. szarvasmarhára nyári legelő.
5. 24 köbm. puha tüzi fa a házhoz szállítva.
6. 20 kor. csizmapénz.
7. Erdőőri egyenruha.

Kellékek: Erdőőri szakvizsgálati bizonyítvány, a magyar és tót nyelvben való jártasság és testi épséget igazoló bizonyítvány.

A megválasztott erdőőr a városi nyugdíj intézetbe belépni köteles. Csak $\frac{1}{2}$ évi sikeres próbszolgálat után véglegesítik. Szolgálatát csak három havi felmondás után hagyhatja el, ellenben pedig a város részéről csak fegyelmi uton bocsátható el.

A sajátkezüleg irt és aláirt és kellően felszerelt kérvények 1906. évi május 1-ig nyújtandók be az alulírt polgármesteri hivatalnál.

Dobsina, 1906. márc. 17.

A polgármester.

Állást keres.

28 éves, nős, szakvizsgázott erdőőr, ki jól ért a fővad gondozásához, az apró vad neveléséhez és hálóval való befogásához, duvadak pusztításához, az erdészeti teendők minden ágazatában jártas; most is nagyobb uradalomnál van alkalmazva, állását pedig csak a nehéz megélhetési viszonyok miatt kénytelen elhagyni.

Címe megtudható az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél.

5—10.

Nyomatott **StegmannJános** könyvnyomdájában Szászsebesen.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906, Aprilis 19.

16. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Erdészeti internátus. (folytatás.) 2. A járásiak mozgalmá. 3. Tárcá: A dal hatalma. 4. Vadászati dolgok. 5. Hasznos tudnivalók. 6. Különfélék. 7. Hírek. 8. Szerkesztő üzenetek. 9. A kiadóhívtal postája. 10. Pályázatok és hirdetések.

Blum és Társa

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású
erdészeti és erdő altisztí egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekínthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készségeel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

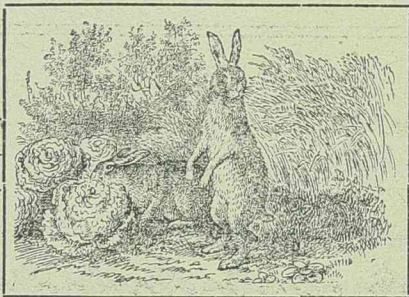
Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat
őzeket, szarvasokat, vad tengeri-
nyulakat, baglyokat és minden más
állatot magas áron vásárol az
Élőállat kiviteli vállalat és állat-
nagykereskedő

O. FRANK, Wien V.,

Zentagasse 48. szám!

Továbbá szállítok mindennemű
élő-vadat és más első minőségű
állatot. Minden vadásznak és va-
dászati-kedvelőnek nélkülözhetlen
tanácsadóval ellátott

képes árjegyzéket

ingyen és bérmentve küldök. —
Csoportos nyulfogáshoz saját
hálóimat és foglyok s fácánok szál-
litásához saját csomagolási eszkö-
zeimet bérmentve küldöm meg.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

!Forradalom!

— a fegyvertechnika terén. —

A kettős hatású önműködő bizto-
sító és ellenbiztosító **Tambour sza-
badalom az összes rendszerű fegy-
vereknél rögtöni lőkészenlétet és egy-
szersmind abszolút biztosítást ad véletlen
elsülés ellen.**

A töltött fegyver **felhuzott ka-
kassal beállított rögtönzővel**, bár-
mily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver ve-
szélytelené lesz, akárcsak egy sétabot.

Kérjen erről ingyen prospektust!

**Különlegesség könnyű hármas
fegyverekben 2-8—3 kg-ig.**

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

János

Brausweller

Szeged

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórák, főtárlója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltek.

SZÁMTAN

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az
erdőőri szakvizsgára magán úton
készülők és erdőáltisztek részére.

Írta: **Béky Albert,**

m. kir. erdész

a szászsebesi m. kir. erdőrendezés vezetője.

Kapható: Az Országos Erdé-
szeti Egyesületnél (Budapest V.,
Alkotmány-utca 6.)

Ára: 2-40 K, bérmentve 2-60 K.

Előfizetési felhívás.

Minden valamire való vadásznak büszkeségét képezik a szép **agancsok** — s az agancskultusznak talán sehol a világon nincsenek lelkesebb hivei, mint nálunk; — annál sajátságosabb tehát, hogy vadászirodalmunkban e szakra vonatkozólag egyetlen összefoglaló szakmunkával se bírunk! Pedig ilyen műre, mely az **agancstant** minden részletre kiterjedőleg alapján öleli föl: szükség van; szükségük van különösen a hivatásos vadászoknak, érdészeti altiszteknek s általában a vadászati alkalmazottaknak, mert a magánerdőbirtokos vadászat kultuszában való tökéletesebb tájékozottságot s főleg az agancsokhoz való hozzáértést kíván; utóbbit pedig tisztán gyakorlati alapon elsajátítani lehetetlenség.

Talán éppen ez a körülmény lebegett a „Nemzeti Casino“ ama néhány fényes nevű vadászsport-matadorának szeme előtt, kik megpendíték s hozzám adreszálták egy ily mű létrehozásának eszméjét, a melyet én készséggel ezennel akceptálok is, és szívesen felveszem a tollat, hogy: **„Az agancs és szarv a vadászat kultuszában“** cím alatt vadászati szakirodalmunkban hézagpótló agaucestani munkát megirjam, mely összefoglalóan ismertetni fogja a **szarvasfélék** gim-, jávor-, őz- és dām vad agancsának, továbbá a zerge, mufflon stb. fejdíszének keletkezési történetét, kialakulási viszonyait, fejlődéstanát, az általánosságokat a mai agancs (és szarv) fejlődésében a forma és tagozás alapján ismerteti vadászati és tudományos szempontból, diszes kivitelű ábrákkal illusztrálva.

A mű előfizetési ára diszes kötésben, illusztrálva: 2 forint.

Az előfizetések nevemre címezve (Budapest II. Csalogány-utca 26. szám) **küldendők.**

Végül van szerencsém becses tudomására hozni, hogy művem már eleve azon nagybecsű kitüntetésben részesült, hogy szerencsés lehetek két fényes név égisze alatt közrebocsájtani azt, a mennyiben **Nádasdy Ferencz gróf** és **Bánffy Dezső báró** ő excellenciáik, két országos egyesületünk nagyérdemű elnökei: kegyesek voltak megengedni, hogy művet nekik dedikálhassam.

Hazafias tisztelettel:

Lakatos Károly,

a „Sportélet“ társszerkesztője és a „Magyar Erdész“ főmunkatársa stb.

Stainer Gyula

cs. és kir. udvari szállító
KÖRMEND.

Kéri az érdeklődő vevőközöniséget hogy a tavaszi erdeimagvak és facsemeték beszerzésénél **m a g y a r** iparvállalatát, mely évről-évre nagyobbítva és tökéletesítve lesz, pártfogolni szíveskedjék!

Hazai ipar és termelés!

Mindennemű bel- és külföldi
fenyőmagvak

a legmagasabb csiraképesség szavatolása mellett. —

Kocsányos-cser-vöröstölgy és
bükk makk

szakszerűen áttelelt minőségben!

Lambfamagvak

Gyümölcsmagvak

} utolsó
termés.

Fümagvak

Fümagkeverékek

} megbízható
minőségben.

Fülevelű csemeték

Lambfa

Gyümölcsvadoncok

Előszövények

} dus
növény-
zettel

Fajburgonyák

kísérleti czélokra
és vetésre.